

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. 10.ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ-ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
54 - ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ - 54Ο Γιάννης κι' ο Μαρής
μιλουνε κι' άπορείς.

- Γ. Βρε Μαρή, τί σοῦ συμβαίνει
ποῦν' ἡ ὄψις σου κομμένη
καὶ σέ βλέπω πελιδνόν ;
- Μ. Ἔρωσ με ὑποθερμαίνει !
Ἀγαπῶ μιὰ παντρεμένη
ἐκατὸν ἑπτὰ χρονῶν !
- Γ. Μωρ' αὐτὴ ποῖα νᾶναι τάχα
πᾶχει τέτοιον ἔραστή ;
- Μ. Ἡ Κυβέρνησις, βρε χάχα,
ἡ χρυσὴ μου προεστὴ !

Τὴ γρηὰ τὴν ἀγαπάω,
σὰν τρελλός, ἀγαπητέ,
καὶ στὸν πόλεμο δὲν πάω
ἐξ αἰτίας τῆς ποτέ !
Κι' ἂν ἀδίκως, μωρὲ Γιάννη,
μὲ κρατεῖ μετὸ χακί,
στὸν περίπατο μὲ βγάνει
ἀλλὰ ὄχι παρακεῖ !

Πῶς νὰ μὴν τὴν λατρεύω,
πῶς νὰ μὴν τὴν ἀγαπῶ ;
Τρώγω, πίνω καὶ χορεύω
δίχως ἔγνοια καὶ σκοπό.
Τί χρυσὴ καὶ ζηλεμένη
ἡ ὥραία μου γρηὰ !
Ὡς τὰ τώρα ἡ καῦμένη
δὲν μὴγάλασε καρδιά !
Μὲ ταῖζει, μὲ ποδαίνει
καὶ χωρὶς τὸ μπεζεβένη
τὸν ἐχθρὸ νὰ φοβηθῶ,
ἔτσι θὲ νὰ μὲ βασταίνει
ἕως ποῦ ν' ἀπολυθῶ !

Πῶς νὰ μὴν τὴν ἀγαπῶ τὴ γρηὰ μου τὴ σοφή,
πῶς μὴν λέει μετὰ θάρρους
πρὸς τὰ Τούρκους καὶ Βουλγάρους
δὲν τὴς καίγεται καρδί.
Πῶς νὰ μὴ μὲ ξετρελαίνει
ἡ γρηὰ ἡ μυαλωμένη

ἡ γρηὰ ἡ πονηρὴ
ποῦ με νάζια τόσους μῆνες ἀπ' ἀνάμειν ἀπέχει
κι' ἂν παράδες πλὰ δὲν ἔχει
γιὰ νὰ μὲ διατηρῇ,
ἐπανξάνουσα τῶν φόρων τὰς μεθόδους τὰς γνωστάς,
πέρνει ναύλους καὶ βαπόρια ἀπὸ τοὺς ἐφοπλιστάς.

- Γ. Σὺ ὁ εὐτυχὴς ὀπλίτης
λάτρενε τὴν τὴ γρηὰ σου
ἀλλ' ἐγὼ ποῦμαι πολίτης
καὶ πληρώνω τὰ φαγιά σου
ἄδικα καὶ καυτουροῦ,
δὲν τὴν συμπαθῶ καθόλου τὴ γρηὰ τὴ σταχτιαροῦ.

Σὺ οὐδέτερος φαντάρος
ποῦ τοῦ κράτους εἶσαι βάρος,
ἔχεις δίκηο νὰ σ' ἀρέσῃ
τῆς γρηᾶς σου τὸ βελέσι,
ἀλλ' ἐγὼ τοῦ κράτους θῦμα
ποῦ γι' αὐτὴν τὴν παντομίμα
μὲ τὰ στρατιωτικά,
τὰ φασούλια τὰ πληρώνω μιὰ κι' ὀγδόντα τὴν ὀκᾶ,
καὶ στὰ πέξα τοῦ χασάπη
νὰ κοντέψω δὲν τολμῶ,
τῆς γρηᾶς σου τὴν ἀγάπη
ἐνδομύχως βλαστημῶ !

- Μ. Μὴ θυμῶνῃς, μωρὲ Γιάννη, κι' ὅλα θᾶρτουν κατ' εὐχὴν
κι' ἂν στενοχωρεῖσαι κάπως κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν,
κάποια μέρα θ' ἀνατείλῃ εὐτυχὴς καὶ δι' ἡμᾶς
ποῦ ἐντὸς τῶν καφρηνείων κρῖνομεν τοὺς ἐμπολέμους
καὶ ποτὲ φιλοπολέμους
δὲν ἐδείξαμεν ὁρμάς.

- Γ. Ὡχ ! Μαρή μ' αὐτὰς τὰς κρίσεις τί μπελάδες ποῦ τραβῶ !
Ἄλλοι λένε πῶς οἱ Γάλλοι ἐπανεκτῆσαν τὸ Βῶ,
κι' ἄλλοι πάλι συμπολίτες
λένε πῶς οἱ κυβερνήτες
εἶναι φιλογερμανοί,
καὶ τὸ κράτος γερμανίζει,
καὶ γι' αὐτὸ δὲν βρῖσκω ῥίζι
οὔτε ζάχαρι φθηνή !

Ἀπὸ κάθε καφρηνείου οὐδεὶς εἶσα φερὸν σίδηρον
κρῖνεται ἡ σημασία
ἐν τῇ ὁρᾷ τοῦ βελέσι.
Ἄλλ' ἐγὼ ποῦ δὲν σκαμπάζω ἀπολύτως τὸ οὐδὲν
ἀλλ' οὔτε ποῦ μ' ἐνδιαφέρει
πῶς θὰ δράσουν οἱ συμμάχοι,

κρίνω μόνον τὸ μαχαίρι
 τοῦ μοῦ κόβει τὸ στομάχι
 καὶ νομίζω καὶ προβλέπω μετὰ θλίψεως, Μαργῆ,
 πῶς θὰ σταματήσουν ὅλα ἄλλ' αὐτὸ θὰ προχωρή!

Ἀπὸ στόματ' ἀναμμένα
 κι' ἐν συγνοῦ σιέλου σάλω,
 πότε κρίνεται τὸ ἓνα,
 πότε κρίνεται τὸ ἄλλο,
 καὶ πολλοὶ ἐν ἀκρισίᾳ
 μέσ' στὸ σκότος τὸ βαθύ,
 περιμένουν τὸ Μεσία
 πῶς θὰ ξαναπροσκληθῇ!

Μὲ τοὺς Γερμανοὺς ἐτοῦτοι
 καὶ μὲ τοὺς Συμμάχους ἄλλοι,
 μοῦ τὸ ἄμανε μπαροῦτι
 χωρὶς λόγο τὸ κεφάλι.

Βρὲ τοὺς λέω, τί μὲ μέλλει γιὰ τ' Ἀργκὸν καὶ τὸ Ἀρράς,
 ἢ ἂν ἦναι ὁ Ἰγγλέζος ἢ ὁ Πρωσσοὺς μασκαρᾶς,
 ἢ ἂν πάρουν, ἢ δὲν πάρουν οἱ Χαχόλοι τὰ στενά;

Ἐν ἡμέραις τῶν ἀγώνων
 τὰ φασούλια θέλω μόνον
 νὰν τὰ βροῖσκω πρὸ φθηνά.

Κάθωμαι. Δὲν ξανατρέχω
 κυνηγῶντας . . . ὀπτασίας.
 Οὔτε ἀξιώσεις ἔχω
 ἐπὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Ἡ μεγάλη μου ἢ πείνα θέλω νάναί πρὸ μικρή.
 Λίγη ξάχαρι γυρεῦω
 γιὰ νὰ τὴν ἀνακατεύω
 στὴ ζωὴ μου τὴν πικρή.

Τί μὲ μέλει γιὰ τὸ Ράλλη
 εἰάν εἶναι γερμανός;
 Ἐγὼ θέλω τὸ μπακάλη
 νάναί πρὸ ἀνθρωπινός.
 Παντελῶς δὲν μὲ σκοτίζει
 ποιὸς ἐχθρὸς μᾶς φοβερίζει
 οὔτε τίνες εἰν' οἱ φίλοι,
 κι' ἢ Κυβέρνησις ὀφείλει
 σὰν οὐδέτερη γρηά,

γιὰ τοῦ κόσμου τὰ στομάχια ναῦρη κάποια γιатρεία
 κι' ὄχι μὲ προσθέτους φόρους νὰ ἐγείρῃ ἀπηνῆς
 ἀπαιτοῦσα κουραμάνες
 καὶ μεγάλες καραβάνες
 γιὰ τοὺς ὑποδεκανεῖς.

Στὸ Δραγούμη μερικά, γιὰ τὰ φορολογικά.

Λοιπὸν σοφέ μου προστέ, λύσι δὲν βροῖσκεις ἄλλη
 διὰ τὸ οἰκονομικὸν τοῦ Κράτους τούτου χάλι,
 παρὰ νὰ ἐπιβάλωμεν πολλοὺς καὶ διαφόρους
 εἰς τὸν φιλόχριστον λαὸν ἐπιπροσθέτους φόρους
 κι' ἐκ τούτων νὰ καλύψωμεν τὸ ἐνυπάρχον ἔλλειμμα!
 Καὶ γενηθήτω, Στέφανε τὸ σὸν μοιραῖον θέλημα,
 ἄλλ' ἄκουσον καὶ τὰς ἐμὰς ἀστείας εἰσηγήσεις
 κι' ἀντιβαροῦ τὰ πράγματα πρὶν τὰ φορολόγησις.

Εἰς τὰς δεινὰς αὐτὰς στιγμὰς
 τοῦ γι' ἀσημάντους ἀφορμὰς

τὰ πάντα κινδυνεύουσι κι' εἶν' ἐν μαχαίρας στόματι,
 δὲν μᾶς ἀρκοῦν, κύρ πρόεδρε, ἐν ἀνυπάρκῳ κόμματι,
 ὅσα τραβοῦμ' οἱ δυστυχεῖς ἀπὸ τοὺς ληστεμπόρους
 ἄλλὰ προσέρχεσθε καὶ σεῖς
 τῶν οὐδετέρων Μωϋσῆς
 νὰ μᾶς ἐπιβαρύνετε μὲ τοὺς προσθέτους φόρους;

Δὲν τὸν λυπεῖσθε παντελῶς τὸν βίον μας τὸν ἄχαρι
 ἐν ἐποχῇ τῶν πικριῶν τοῦ δὲν ὑπάρχει ξάχαρι
 τὸν κόσμον νὰ γλυκάνῃ
 τοῦ φαρμακῶνεται μ' αὐτὰ τοῦ ὁ Σκουλούδης κάνει;
 Δὲν συγκινεῖσθε εἰς στιγμὰς
 τοῦ κι' ὁ χαλβᾶς κι' ὁ ταραμᾶς
 κι' αὐτὸ τὸ κουνουπίδι,
 κατήντησαν δυσεύρετα πολυτελείας εἶδη
 καὶ τίποτε δὲν ἔμεινε φθηνὸν ἐν πρωτευούσῃ
 ἐν ἣ καὶ τὸ ὑμέτερον
 ἀνεύθυνον κι' οὐδέτερον,
 λευκὸν συνάρχει μοῦσι;

Δὲν μᾶς ἀρκεῖ, παπούλη μου, τοῦ μέσ' ἀφ' τὸ Νοέβρη
 πληρώνομεν πρὸς χάριν σας τὰ πίτουρα γι' ἄλευρι;

Δὲν μᾶς ἀρκεῖ
 τοῦ κι' ἢ φακὴ

ἀνῆλθεν ὡς μὴ ὀφείλε μέχρι ἀπελπισίας,
 ὅπως ἀνῆλθατε καὶ σεῖς ἐπὶ τῆς ἐξουσίας;

Δὲν μᾶς ἀρκεῖ τοῦ χάνονται τὰ ἐθνικά μας δίκχη
 μ' αὐτὰ σας τὰ οὐδέτερα γεροντορεξιλικία,
 ἄλλὰ φρονεῖτε, Στέφανε, καὶ τῆς ιδέας εἰσθε
 πῶς μὲ τὴν στάσιν σας αὐτὴν μεγάλη κατορθώνωμεν
 καὶ πρέπει περισσότερον ἀκόμη νὰ πληρώνωμεν
 γιὰ νὰ διατηρηθῇ;

Τώρα τὸ βλέπεις δυστυχῶς
 πῶς ξημερώνεσαι φτωχὸς
 καὶ χρεωκοπημένος.

ἂν ὅμως τὰ ἐσκέπτεσο αὐτὰ προηγουμένως,
 δὲν θὰ καθώσουν ὑπουργὸς καὶ πλήρης ἀφελείας
 νὰ λὲς πῶς παίζεις τὸν παπᾶ τοῦ Γρεῦ τῆς Ἀγγλίας!

Ἄν ἤθελες οὐδέτερο τ' ἀσκέρι νὰ κρατήσης,
 ἔπρεπε, γέρω, νὰ σκεφθῆς καὶ πῶς θὰν τὸ ταῖσης
 κι' ὄχι γιὰ γοῦστο νὰ κρατῆς στὸ πόδι λογοφόρους
 καὶ νὰ ζητᾶς ἐμένανε νὰ σοῦ πληρώνω φόρους.
 Χαλάλι σου, κύρ Στέφανε, καὶ χρόνια νὰ μᾶς ζήσης
 ποῦρθε μὲ δίχως πόλεμο νὰ μᾶς χρεωκοπήσης!

Τόσους στρατοὺς καὶ φάλαγγες καὶ τόσες ἐφεδρεῖες,
 δὲν τῆς κρατοῦν μὲ μπάρτζολες καὶ μὲ μπαρτζολαρίες
 οὔτε μὲ φόρους ἔμμεσους κι' ἀμέσους καὶ προσθέτους
 ἄλλὰ κρατοῦνται μ' ἄλλο τι
 τοῦ ἀτυχῶς οἱ προσετοὶ
 ὅταν παραγεράσουνε δὲν τῶχουνε ποτέ τους.

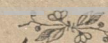

Ἔτσι τοῦ συλλογίζεστε νὰ πᾶν τὰ πράγματά σας,

Δὲν εἶναι οὐτάσις αὐτὴ γιὰ τὰ γεράματά σας

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΕΛΦΙΝΟΥ

Εἶναι σπληνὸν καὶ ἀνάνθησον νὰ φορτωθῇτε κι' ἄλλα!

Μά εἶν' αὐτή, κύρ Στέφανε, κατάστασις πραγμάτων,
 νὰ θέλετε ν' αὐξήσετε τὸν φόρον τῶν *πνευμάτων*
 εἰς ὥρας ποῦ μᾶς ἔσυρε τὸ τοῦ ὀλέθρου ῥεῦμα
 κι' ἀπὸ τὸ Κράτος ἐντελῶς ἐξέλιπε τὸ πνεῦμα,
 κι' ἔμειναν σάρκες μόνον
 καὶ στόμαχοι πατριωτῶν ζητοῦντες τὸν Βαρῶνον;

Κι' ἀφοῦ βαρέως θέλετε νὰ μᾶς φορολογήτε,
 γιατί νὰ φατριάζετε καὶ νὰ μεροληπτῆτε
 καὶ νὰ μὴν εἰσθε δίκαιοι ἐν τῇ φορολογίᾳ;
 Γιατί ἐσεῖς οἱ γέροντες ὄντες ἐν ἐνεργείᾳ
 εἰς ἐποχὴν ποῦ ἄχρηστοι ὀφείλετε νὰ εἰσθε,
 διὰ τὸ κέρδος σας αὐτὸ νὰ μὴ φορολογήσθε;

Αἰ! σεβαστέ μου προεστέ!
 Μονάχα οἱ ἐφοπλισταὶ
 νομίζεις πῶς κερδίζουνε στής θάλασσεσ ποῦ τρέχουν,
 καὶ ὄχι ὅσοι *παλαιοὶ*
 εὐρίσκονται ἐν τῇ ζωῇ
 ἐνῶ ζωὴν δὲν ἔχουν;

Σὺ δὲ τὸ νέον σύστημα τῶν φόρων σχεδιάσας,
 γιατί στὰ φορολογικὰ τὰ νομοσχέδιά σας
 νὰ μὴ συμπεριλάβετε ἐν τῇ φορολογίᾳ
 τοὺς ἀνικάνους γέροντας
 τοὺς ἀνευθύνως φέροντας
 δύο καὶ τρία ἕκαστος ἐπ' ὤμων Ὑπουργεῖα;

Γιατί ἀφοῦ ἐνέκρωσε ἡ νεολαία τώρα
 καὶ μόνον τὰ γεράματα σφριγῶσιν ἐν τῇ χώρᾳ,
 νὰ μὴ φορολογήσετε ἀνεξαιρέτως πάντα
 τὸν τὸ τοῦ βίου ὄριον αἰσίως ὑπερβάντα
 καὶ νῦν ἐπανερχόμενον μετὰς λευκάς του τρίχας
 ἵνα ἰδύνη τῶν λαῶν καὶ τῶν Ἑθνῶν τὰς τύχας;

Μ' ὅσο καὶ νὰ μεγαλωθῇ καὶ μ' ὅσο καὶ ν' ἀξήγη
 ὁ φόρος ποῦ πληρῶνομεν τ' ἀροτριῶντα κτήνη,
 σὲ τέτοιο χάλι ἔφθασαν τὰ πράγματα ἐσχάτως,
 ποῦ ἰσοζύγιον ποτὲ δὲν θὰ βρεθῇ στὸ Κράτος.
 Ἄν ὅμως ἐπιμένετε νὰ βρῆτε νέους πόρους
 τὸν κόσμον καταθλίβοντες μετὰ βαρυτέρους φόρους,
 τὸν φόρον πρέπει πρὸ παντὸς νὰ θέσετε μέγαν
 εἰς ὅσους γέροντας ξαναζοῦν δι' ἁμαρτίας ἄλλων.

Ὑπ' ὅψιν σας νὰ λάβετε τὴν ταπεινὴν μου γνώμη,
 γιατί ἀλλοίμονον σ' ἐμᾶς
 ἂν τῶν γερόντων τὰς ὁρμὰς
 μᾶς μέλλει νὰ θαυμάζωμεν ἐπὶ πολὺ ἀκόμη!

**Τῆς Σημαίας ἡ ἀντάρα
 ποῦ δὲν μ' ἄφησε πεντάρα!**

Ἄν τοῦ κράτους μας τὸ χάλι
 μοῦ σαστίζει τὸ κεφάλι
 κι' ὅλο μετὰ μελαγχολεῖ,

ἡ Σημαίη τοῦ Σαββάτου μ' ἐφαιδρύνανε πολὺ.
 Ἐκίνα μ' ἀποστά σὲ δαῖτες μυστικὰ τὴν προσευχή μου
 καὶ ἔβυνοῦσαν στήν ψυχή μου
 θεῖα ὄνειρα κι' ἄγνᾶ,
 βλέποντας τοὺς κουμπάρους
 πῶ βαστοῦσαν ἡ κυράδες
 γιὰ στρατιωτῶν ἐνδόξων ἀδελφοῦλες κι' ὀρφανὰ.

Τί σημαίης ὅλο χάρι
 ἐγυρνοῦσαν στὸ παζάρι
 καὶ στὸν κάθε μαχαλᾶ!
 Στοῦ Ψειρῆ τὴ συνοικία
 μ' ἔπιασε ἀθις γλυκεῖα
 καὶ μ' ἐψείρισε καλά.

Σ' ἄλλο δρόμο παραπέρα,
 μ' ἦρε μιὰ παληὰ παντιέρα
 ἀρχεγόνου ἐποχῆς.

Καὶ τῆς εἶπα ποῦ προσῆλθε καὶ μὴ πῆρε τὸν παρᾶ μου,
 εἰσθε πράγματι, κυρά μου,
 θαυμασίας ἀντοχῆς!

Στὴ Νεάπολι μ' ἀρπάζει
 μιὰ κουκλίτσα καστανή.
 Μὲ τὸ μάτι της μετὰ σφάζει.
 Ἄχ! ἀκόμη μοῦ πονεῖ!

Μὲ τὸ μάτι της μετὰ σφάζει· ἄλλ' ἢ ἄσπλαγχνος αὐτῇ,
 ἔφευγε μετὰ τὴ δεκάρα ποῦχε πέσει στὸ κουτί!

Κάτου στὸ Μεταξουργεῖο
 μ' ἀπανταίνουν ἄλλες δύο
 σημαιοῦλες ζηλευτές.

Μ' ἀρχινήσανε κι' ἡ δυὸ τρὺς κομπλιμέντα γυναικεῖα
 καὶ χωρὶς φιλονεικία
 τῆς ἐπλήρωσα κι' αὐτές.

Πέρα στὴν ὁδὸν Αἰόλου,
 ἄλλοι θελκτικοὶ διαόλοι,
 ἔστειλαν κατὰ διαόλου
 τὸ φτωχὸ μου πορτοφόλι.
 Μὰ καὶ στὴν ὁδὸν Σωκράτους
 μ' ἦρε κάποια γαλανή,
 καὶ τὴν ἐορτὴν τοῦ κράτους
 τὴν ἐπλήρωσα ξυνή.

Πάω στὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ
 ἄλλη ντάμα τοῦ συρμού
 μετὰ τρυπᾶ μετὰ τὴν καρφίτσα.
 Πάει κι' ἄλλη δεκαρίτσα!
 Ἀναβαίνω στὰ Χαντεῖα,
 ἄλλη ἀριστοκρατία
 μοῦ ῥοδοχαμογελᾷ,
 καὶ μετὰ ψυχικὴ λαχτάρα
 δίνω καὶ ἄλλη μιὰ δεκάρα
 γιὰ νὰ λείψω τὸ μελεᾷ.

Στὴν ὁδὸν Χαλκοκονδύλη
 ἄλλη ἐρασμία φίλη
 τρέχει μετὰ τὸν κουμπάρῳ.
 Μπαίνω στὴν ὁδὸν Τζαβέλα,
 ἄλλος σατανᾶς μετὰ βέλα
 μοῦ ζητεῖ συνεισφορά,
 κι' ἐν ὁδῷ Ἀριστομένους,
 σφῆκες τοῦ ἰδίου γένους
 μοῦ κολλᾷνε ζωηραὶ

κι' ἡ καυμένη μου ἡ τσέπη βαθμηδὸν κι' ἀγάλη-γάλη,
 ἐκκλίνουσα στὸ χάλι
 τῆς κουζίνας τοῦ Ντορέ!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

**ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ**

Στὰ τραπέζια τοῦ Γιαννάκη,
 ἄλλο φιφτυτοῦ καμάκι

έρχεται και με κεντά.
Νάτη, κόρη μου της είπα. Μιά δεκάρα έχω μόνο
ένεκα που το Βαρώνο
δεν το είδ' από κοντά!

“Οξ’ από του Ζαβορίτη,
άλλη ευγενείας μύτη
μ’ έπλησίασε με τρόπο να μου πάρη μυρουδιά,
άλλ’ ευθύς και παραχρημα
εκατάλαβα τη λίμα
και την αναπαράδιά,
κι’ έστρεψε προς άλλους κύκλους τὰ χρυσά της φασαμέν
δίχως καν να ρίψη βλέμμα εις τον άθλιο ενέν!

Μέσα στην όδον Σταδίου
άλλοι άγγελοι του βίου
μ’ όλομέταξα φτερά,
μου δεικνύνουν μειδιώντες την όπην του κουμπάρα.
Τάχασα με τους άγγέλους της ψηλής περιωπής,
κι’ ή καρδόυλα μου σπαρνάει
κι’ ή δεκάρα μου περνάει
έκ του κέντρου της όπης.

Και ψηλά στο Κολωνάκι,
άλλο πάλι θηλυκό
λιγερό σαν ευζωνάκι,
σαν τη ζάχαρι γλυκό.
μου καρφώνει την καρφίτσα με μια κίνησι γοργή
και μου πέρνει τη δεκάρα και μ’ αφήνει την πληγή!

Στο σταθμό του Μακρυγιάννη
νέος όμιλος με πιάνει
έξ ωραίαν δεσποινών.
Τη σημαία μου κολλάει
κι’ ή δεκάρα μου πετάει
κι’ είπα, Θέ μου τί τραβάει
το φιλέορτον κοινόν!

Κι’ εκεί κοντά στα γράμματα και στα Πανεπιστήμια,
πετούσαν άλλα χερουβείμ επίσης επιζήμια.
Και στην όδον του Κάνγγος και της Ακαδημίας,
πολλές άτιθίδας ζωηράς
συνήντησα ο φουκαράς
κι’ εκεί ο μαύρος μου παρᾶς
έπεσε θυμά της χαράς
και της επιδημίας!
Στο Σύνταγμα, στο Ζάππειον και κάτω στην Όμόνοια
μ’ επέιραξαν διάφορα φιλάνθρωπα δαιμόνια·
κι’ έλεγα βλέποντας αυτούς τους περιουσιαίους της τσέπης,
ώ άγιε Αντώνιε που νάσαι νάν τους βλέπης!

ΣΤΙΧΟΙ ΕΚ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

“Ο Αγούδημος κι’ οι άλλοι του χορού παλοί δασκάλοι.

“Ο Πέτρος ο Αγούδημος
πιδύει γνωστός τοίς πάσι,
έφέντ’ από τη φούρκα του
έκόντεψε να σκάση,
που καρναβάλια τέσσερα
περάσαν στην άράδα
και δεν έστάθη δυνατό
να γέννη μέσ’ τη Λειβαθώ
καμμία μασκαράδα!
Τόσο στενοχωρήθηκε
και τέτοια τούρτε φούρκα,
πώχόρευε μονάχος του
στο δρόμο τη μαζούρκα.
Και ούτως απομένοντας
σε στάσι ουδετέρα,
σηκώνεται χαράματα
την Καθαρή Δευτέρα
και πάει βρίσκει το Θαμπό
το Σπύρο τον Καπάτσο
και το Βασίλη το Σταγκιό
και γένοντ’ ένα μάτσο
όλ’ αιδασκάλοι του χορού
κι’ άρτίσανε στα κρουτουρά
στο δρόμο να παρᾶνε,
και με καυμό μεγάλο
αί άρχηγοί του μπάλανε
να πικροτραγουδᾶνε:

ΠΕΤΡΟΣ—Πούν’ κείνες ή χρονίες
που κάτω στα Ντομάτα,

ξανθομάλλουσες, καστανές
και κάθε μαυρομμάτα,
ώμορφες καπιτάνισες
και καπιτανοπούλες,
με μία μου πόλκα μοναχή,
πάντα σαν τέτοια εποχή
έμαζεύονταν’ ούλες
κι’ ήταν’ τὰ κέρδη μου πολλά,
πλείστα τὰ τυχερά μου;
Μά τώρ’ από την πείνα μου
βασταίνω τ’ άντερά μου!

ΚΑΠΑΤΟΣ—Πού είν’ ή χαρές
κι’ οι μπάλαι του Σπαρτιάνε,
π’ αερομάχες φοβερές
γενώνταν’ του ματιώνε;
Πού ή Αποκρηγοτρυνές
με τόσες μασκαράδες,
κι’ ή Κλιματισανοσπαρινές
χοντρονικοκυράδες;
“Ολοθβε τώρα φοβερή
πείνα χωρίς δεκάρα
κι’ ή νηότη τὸ χακί φορεί
έπίτακτη στὰ κάρρα!

ΣΤΑΓΚΙΟΣ—Κοιμώμαι ξεγνοιαστός.
Δέν με ταμπάει φύλλος.
Χορτάρισε το Τρίστρατο,
έρήμωσε κι’ ο Μύλος!
Τὸν Καραβάδου ή μοσχιές,
τὰ ρόδα της Πεσσάδος,
άκοιλουθόν’ ουδετέρα
τη στάσι της Έλλας!
“Ολους μᾶς άπονέμασε
της πείνας ή άντα,
τώρα πᾶμπήν’ ο διάολος
μέσα στη Γερμανία,

που μ’ έλιν την ύψηλιο
έβγηνε νάν τὰ βάλη
κι’ έχασα γὼ τὸν ήλιο
μ’ έλο το Καρναβάλι!

ΘΑΜΠΟΣ—Κι’ εμείς σ’ άδράνεια
έδω στα Καλλιγάτα.
“Ο κόσμος μένει νηστικός,
δέν ξεμυτίζει ποντικός
ούτε κουνιέται γάτα,
που διάλεπαρ’ τον Κάϊζερ
μαζὺ με την Άντατα!
Κι’ έλοι μας θά πεθέναμε
μέσα σε πείνας βράσιμο
άν δεν μᾶς έστερν’ ο Θεός
τον καπιτά Γεράσιμο
του Ρόκου το βλαστάρι,
που σαν το τσιγαρόχαρτο
πετά’ το κατοστάρι!

“Ο Πέτρος, που τὰ σωθηκά
το ζήτημα του φλέγει,
στο τέλος επιλέγει:
«Άγαπητοί συνάδελφοι
και της καντρίλιας φίλοι,
Σπύρο Καπάτσε και Θαμπέ
και συ καφο-Βασίλη,
έν εσφ θάν’ ουδέτεροι
φαντάροι τὰ παιδιά μας,
χαρά δέν ξαναβλέπουμε
καμμία στα χωριά μας.
Κι’ έν εσφ κυδερνώμαστε
με Γούναρη και Ράλλη,
ποτέ δέν διορθώνεται
τοή πείνας μας το χάλι.

ΧΩΡΙΑΤΗΣ

* ΕΚ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ *

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

—“Ο έρανος των σημαίων διεξήχθη
κατά το παρελθόν Σάββατον έν όλη
αυτού τη ένδική αξιοπρεπεία.

—Τόν ένήγγησαν αί κυρίαί Μ. Κον-
τομιχάλου, Σάνδρες, Λάμπου, Φ. Με-
ταξά, Πετρίδου, Κατσιγέρα, Δ. Ραζή,
Φ. Προκόπη, Γ. Μαράτου, Τούλ, Δ.
Μαζαράκη, Καλλιγά, Πανά, Θ. Μεταξά,
Μ. Σολωμού, Νιφοράτου, Ν. Πανα-
γιωτάτου και Σ. Βρεττού, μετά των έκ
δεσποινίδων επιτελείων των.

—Αί έκ του έράνου εισπράξεις άνήλ-
θον εις δραχ. 1,640 έναντι 2,160 αϊτι-
νες εισεπράχθησαν κατά το παρελθόν
έτος.

—Οί έν Λονδίνο διαμένοντες άδελ-
φοί Εύστ. Αμπατιέλου, άποστέλουν
προσεχώς ένταύθα περί τους διακοσίους
σάκκους άλεύρων προς διανομήν εις
τάς άπόρους οικογενείας, κατά προτί-
μησιν του χωρίου Κεραμίδας, και άνα-
λόγως εις άλλους.

—Η ευγενής πράξις των άδελφών
Αμπατιέλου τιμά μεγάλως και αυτούς
και την ιδιαιτέραν πατρίδα των.

—Επίσης ο πατήρ αυτών κ. Εύ-
στάθιος Αμπατιέλος, κατέβαλεν εις το
Οικονομικόν Συστήσιον το ποσόν δραχ-
μών 247 όπερ έδαπανήθη διά το γεύμα
των άπόρων και των φυλακισμένων
κατά την Πέμπτην και την Κυριακήν
της Τυρινής.

—“Ο αυτός κ. Αμπατιέλος συνεισέ-
φερεν εις τον ύπερ των προσφύγων
έρανον δρ. 500.

—Εκομίσθησαν δι’ ίστιοφόρου 100,
000 οκάδες σίτου διά λησμόν του κ.
Γ. Κατσιγέρα.

—Εντός δέ της έβδομάδος άναμέ-
νεται επίσης δι’ ίστιοφόρου 2,800
σάκκοι άλεύρων των 70 οκάδων έκαστος.

—Εκ του φορτίου τούτου 400 σάκ-
κοι άνήκορουν εις τον κ. Βέγιαν οί δε
λοιποί εις διαφόρους της πόλεως άλευ-
ρεμπορούς.

—Τὸ προς χηρᾶν Οίκ. Συσσιτίου
δωρηθέν εις τον Δήμον οίχημα υπό
του Αρχιμανδρίτου Αγγέλου Πεφάνη,
έξετασθέν υπό τοιμελοῦς επιτροπής,
έκρίθη όλως άκατάλληλον διά Δημοτι-
κόν Σχολείον και έπομένως θά χρησι-
μοποιηθῇ μόνον δι’ Οίκον. Συσσιτίου,
ός ήτο άλλως τε και ή επιθυμία του
δωρητοῦ.

—Κατά την τριτάτην εβδομάδα
των Απάρσεων, έτελέσθησαν έν Βα-
λαριάνω Έλίου τὰς 25 καί 26 Σεπ-
τεμβρίου Αθηνών, μηχανικού ένταμι-
όλοις, μετά της δεσποινίδος Εφραί-
λης Τσιλιμιδοῦ εἰς δὲ εὐχόμενα τὰ
βέλτιστα.

—Τὸ παρελθόν Σάββατον, ο νομάρ-

χης κ. Γκόφας παρέθεσε γεῦμα εις όλον
το δικαστικόν σώμα προς τιμήν του
μετατεθέντος εισαγγελέως μας κ. Σο-
μαρίτα.

—Τὸ αυτοκίνητον του κ. Βεργωτή
διερχόμενον κατά την παρελθοῦσαν
έβδομάδα την άμαξητήν όδόν Θηναίας
—Πυλάρου, συνηνήθη αϊφνιδίως μετά
άμάξης του έκ Πυλάρου Σπυρ. Θωμά.

—Οί ίπποι άφηνιάσαντες άνέτρε-
ψαν την άμαξαν εις λίαν επικίνδυνον
μέρος.

—Εὐτυχώς οί επιβάται κατόρθωσαν
να διασωθόν, έκτός μιας γυναικός
μολωπισθείσης εις διάφορα του σώμα-
τός της μέρη, ή άμαξα όμως και οί
ίπποι έβλάβησαν.

—Έν τη άκμή της ήλικίας της άπε-
βίωσε και έκηδεύθη σεμινοπρεπώς έν
Ληξουριώ, άνεκτίμητος σύζυγος και
μήτηρ φιλόστοργος ή Ιουλία Διονυσίου
Καλού, ής τον άτυχήσαντα σύζυγον
εγκαρδίως συλλυπούμεθα.

—Μεταβᾶσα εις Λαμίαν ίνα επισκε-
φθῇ τον εκεί ύπηρετοῦντα ως πρωτο-
δίκην υίόν της κ. Γεώρ. Μπαρμπάτην,
ή φιλόστοργος μήτηρ του Ροζαμαλία
Μπαρμπάτη, άπεβίωσε μετ’ όλίγας ήμέ-
ρας και έτάφη εκεί. Συλλυπούμεθα
θερμώς τὰ τέκνα της.

—Επίσης άπεβίωσεν ένταύθα ή
Αικατερίνη Μακρή, φιλόστοργος μήτηρ
των άδελφών Μακρή Πλιάκα.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιούνται οί έν τῷ έσω-
τερικῷ και έξωτερικῷ συν-
δρομηταί του Ζιζανίου, ως
και οί ευαρεστούμενοι να έγ-
γραφῶσι τοιοῦτοι, ότι διὰ
πάσαν σχετικὴν αίτησιν, να
άπευθύνωνται προς την έν-
ταύθα δεσφύνασιν, οδός Καλ-
λιθέας 54—Αθήνας.

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Διά τὰς οικονομίας του εργατικού
κόσμου, ταμειντήριον εις πρώτην ζή-
τησιν προς 4%.

ΜΑΖΕΣΤΙΚ

Τὸ τελειότερον ξενοδοχείον των Α-
θηνών επί της Λεωφόρου Πανεπιστη-
μίου.

Διευθύνται οί Κεφαλλήνες
ΑΔΕΛΦΟΙ ΖΕΠΠΑΤΟΙ & Ε. ΜΑΤΙΑΤΟΣ

ΚΟΝΤΙΝΑΔΤΑΙ

Τὸ αξιοπρεπέστερον ξενοδοχείον του
Πειραιώς

Διευθύνται οί Κεφαλλήνες
ΑΔΕΛΦΟΙ ΖΑΜΑΝΗ

ΟΙΝΟΙ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Σ. Γ. ΤΡΑΤΛΟΥ
ΟΔΟΣ ΒΟΥΛΗΣ 2

Μαυροδάφνη, δομπόλα, μοσχάτο,
Μονεμβασίας. Οίνοι παλαιοί, άγνοί
επιτραπέζιοι, κατάλληλοι προς κατα-
σκευήν κίνας, μοναδικοί διά τους αναγ-
ρωνύοντας.

Ν. ΓΕΩΡΓΑΤΟΣ

“Ο καλλιτέχνης υποδηματοποιός εις το
κατάστημα του όποιου παραγγέλει τὰ
υποδήματά του έλος ο έκλεκτός κόσμος
των Αθηνών.

“Οδός Σταδίου έναντι Αρσακείου.

ΟΛΟΙ οί ένταύθα Κεφαλλήνες
ας μη λησμονούν το καθαρώτατον
κουρείον του

ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΝΤΑΡΙΝΗ

“Οδός Προαδείου 8

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Χαντίων με υλικά γνήσια και τιμὰς
πολύ χαμηλὰς.

Διευθυντής κ. Ν. ΛΕΙΒΑΔΑΣ

Τύποις Π. Α. Πετράκου. — Αθήναι.